

2.

Балчикъ

Отъ високия брѣгъ азъ те виждамъ
тъй близо! Дори твоитѣ бѣли кжщи. . .
Да простра ржце — ще те стигна,
Да извикамъ — ще ме чуешъ.
Да пристѣпя — ще бжда при тебъ.
Кошмаренъ сънь!
Стоя скована, нѣма!
Не мога да простра ржце,
Не мога да извикимъ,
Не мога да пристѣпя —
Между тебъ и менъ стои
вражески постъ.